

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 14C/135/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312202704
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Arpád XXXPastorek
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2013:4312202704.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Leviciach JUDr. Arpádom Pastorekom samosudcom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, proti žalovanej: F. B., I. XX.X.XXXX, Z. Ž. XX, v konaní zast. ustanovenou opatrovníčkou W.. F. B., O. M. Ú. T. M. I. E., o zaplatenie 3.636,45 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 3.659,36 EUR, úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne z čiastky 3.636,45 EUR od 26.8.2009 do zaplatenia, a nahradiť trovy konania v sume 219,50 EUR za splatený súdny poplatok a to všetko v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Žalobca sa svojim podaním: „Návrh na vydanie platobného rozkazu“ z dňa 8.2.2012, ktoré doručil súdu dňa 13.2.2012 domáhal zaplatenia 3.6636,45 EUR s prísl..

Žalovaná sa k návrhu žalobcu písomne nevyjadrila.

Na základe podanej žaloby OS Levice pod č.k. 14RO/44/2012-13 z dňa 3.4.2012 vydal platobný rozkaz, ktorý z dôvodu, že ho nebolo možné doručiť žalovanej do vlastných rúk v zmysle § 173 ods. 1 O.s.p. zrušil. Uznesením č.k. 14C 135/2012-33 z dňa 1.2.2013 ustanovil súd v zmysle ust. § 29 ods. 2 O.s.p. žalovanej opatrovníčku pre ďalšie konanie.

Na pojednávanie sa žalobca nedostavil, doručenie mal riadne vykázané, svoju neprítomnosť ospravedlnil svojim podaním z dňa 19.2.2013, ktoré doručil súdu dňa 22.2.2013 a preto súd s poukazom na § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti žalobcu.

Opatrovníčka žalovanej sa na pojednávanie nedostavila, doručenie predvolania s návrhom a prílohami mala riadne vykázané dňa 13.2.2013, svoju neúčast' neospravedlnila a preto súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti opatrovníčky žalovaného.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav:

Žalobca so žalovanou uzavrel dňa 24.2.2009 „Úverovú zmluvu“ č. 3902089511 ako je zrejmé z č.l. 4 súdneho spisu, na sumu 2.000,- EUR. Zmluvou sa žalovaná zaviazala uhradiť úver v 72 mesačných splátkach po 53,94 EUR, teda spolu 3.883,68 EUR. Žalovaná nesplácala úver podľa dohodnutých

podmienok, preto jej žalobca dňa 25.8.2009 zaslal výzvu k splateniu celého dlhu vo výške 3.659,36 EUR, pričom žalovaná po zosplatnení neuhradila nič.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Vláda a SR svojim NARIADENÍM č. 238/2008 Z. z. ustanovila výšku, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa § 3 ods. 10 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 568/2007 Z.z. (ďalej len "zákon"). V zmysle uvedeného nariadenia § 1 ods. 1 platí, že výška

odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, s výnimkou podľa odseku 2, nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona, a súčasne nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá štvornásobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona.

V zmysle § 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

V zmysle § 153 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia. Neprijateľné zmluvné podmienky vyjadrené v ustanovení § 53 ods. 3 OZ (v súčasnom znení v § 53 ods. 4 OZ) sú demonštratívny vyjadrením

podmienok, ktoré môžu byť v konkrétnom prípade považované za neprijateľné. Zmluvná podmienka, ktorá ukladá spotrebiteľovi povinnosť zaplatiť pri porušení svojich záväzkov neprimeranú sumu ako sankciu s tým spojenú, v čase uzatvorenia zmluvy medzi účastníkmi síce nebola priamo v tomto demonštratívnom vymedzení neprijateľných zmluvných podmienok vyjadrená (v súčasnosti je už priamo vyjadrená v § 53 ods. 4 písm. k) OZ). Neznamená to však, že takáto zmluvná podmienka nemôže byť vyhodnotená ako nekalá aj v zmysle právnej úpravy účinnej v čase uzavretia zmluvy. O to viac, ak súd vezme do úvahy nepriamy účinok Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993, v prílohe ktorej sa pod číslom 1 a písm. e) priamo nachádza.

V rámci hodnotenia dôkazov súd po vykonanom dokazovaní pri svojich úvahách dospel k presvedčeniu, že žaloba bola podaná dôvodne a preto rozhodol tak ako je vo výroku rozhodnutia uvedené. Súd po preskúmaní obsahu typovej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý typ zmluvy žalobca zrejme použil vo viacerých prípadoch dospel k záveru, že uzavretá: „Úverová zmluva“ ako je zrejme z č. I. 4 a nasl. súdneho spisu, svojim charakterom spadá do pôsobnosti zákona o spotrebiteľských úveroch, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia zákona na č. 258 / 2001 Z. z., preto súd posudzoval platnosť zmluvy a jej obsahové náležitosti v súlade s týmto zákonom. Z obsahu zmluvy je zrejme, že žalobca so žalovanou dojednali popri ostatných podstatných náležitostiach zmluvy podľa § 4 ods. 2 z. č. 258/2001 Z. z. aj ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len RPMN) podľa § 4 ods. 2 písm. g zák. č. 258/2001 Z. z. vo výške 26,5 %. V tomto konaní mal súd jednoznačne preukázané rozhodné skutočnosti a to, že účastníci konania uzatvorili právny úkon spotrebiteľskej zmluvy na základe vopred pripravenej typizovanej zmluve dňa 24.2.2009 „Úverovú zmluvu“ č. 3902089511 ako je zrejme z č.l. 4 súdneho spisu, na sumu 2.000,- EUR, uvedená suma bola poukázaná na určený účet žalovanej a vyčerpaná dňa 25.2.2009. Zmluvou sa žalovaná zaviazala uhradiť úver v 72 mesačných splátkach po 53,94 EUR, teda spolu 3.883,68 EUR. Žalovaná nesplatila žiadnu sumu z úveru, preto jej žalobca dňa 25.8.2009 zaslal výzvu k splateniu celého dlhu vo výške 3.659,36 EUR, pričom žalovaná ani po zosplatnení neuhradila nič. Na základe uvedených skutočností podľa súdu je zrejme, že medzi účastníkmi dojednaná ročná percentuálna miera nákladov vo výške 26,5 % je nižšia ako je prípustná miera nákladov pre určený úver ku dňu uzatvorenia zmluvy (na 1. štvrtrok r. 2009 bola RPMN pre úvery od 1.500,- EUR do 6.000,- EUR bol v objeme 35,46 %) a na základe uvedených za predpokladu, že by žalovaná v lehote uhradila úver musela by uhradiť celkom 3.883,68 EUR, ktorá je vyššia oproti žalobcom uplatnenej sume v tomto konaní v objeme 3.636,45 EUR z čoho je zrejme, že napriek porušeniu dojednania z úverovej zmluvy zo strany žalovanej, ktorá žiadnu sumu neuhradila z poskytnutého úveru, je zrejme, že sa nedostala do finančne horšej, nevýhodnejšej polohy ako keby v lehote uhradila svoj záväzok (v 72 splátkach po 53,94 EUR) ktorý bol dojednaný medzi účastníkmi konania a preto súd podanej žalobe vyhovel tak ako je vo výroku tohto rozhodnutia uvedené.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka č. 513/992 Z. Z. v platnom znení, platí že Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Na základe § 517 ods. 2 Obč. zák. platí, že ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády e. 87/1995 Z.z.. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov

vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu..

Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie peňažného záväzku aj s úrokmi z omeškania vo výške 0,024 % denným úrokom, ktoré úroky po prepočte sú vo výške 8,76 % p. a. od 26.8.2009 do zaplatenia, keď hlavných refinančných operácií, ktorá sa považuje za základnú úrokovú sadzbu bola od 13.05.2009 vo výške 1 % + 8 percentuálnych bodov predstavovala za sledované obdobie hornú hranicu úrokov z omeškania vo výške 9 % p. a. avšak žalobca si uplatnil prepočtom len 8,76 % p. a.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalobca, ktorý mal v konaní plný úspech si uplatnil nárok na náhradu trov konania proti žalovanej z titulu zaplateného súdneho poplatku v sume 219,50 EUR, preto súd mu tento nárok ako dôvodný na uplatnenie nároku priznal.

Na základe uvedených skutočností rozhodol súd tak ako je vo výroku rozhodnutia uvedené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 30 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Leviciach na Krajský súd v Nitre v 2 písomných vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť: proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa citovaného ustanovenia ods. 2 odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,
- b) súd prvého stupňa neprihliadol ku skutočnostiam alebo dôkazom navrhovaným odvolateľom napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods. 3, časť prvej vety za bodkočiarkou,
- c) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- g) súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods. 3, časť prvej vety za bodkočiarkou.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.